

ANGELUS

2. 8. 2026.

Draga braćo i sestre, ugodna vam nedjelja!

Kada slušamo Evanđelje, često slušamo o znakovima koje je Isus činio. To su djela koja očituju Njegovu posebnu brigu za nas, odnosno spasenje koje donosi svijetu. Gospodin je onaj koji daje smisao životu, oslobađajući ga od zla i grijeha.

Dok slijepima vraća vid, a gluhima sluh, Krist ne čini samo čudesna djela, nego svima naviješta da je Kraljevstvo Božje blizu. Zato današnje Evanđelje (Mt 14,13-21) svjedoči da Isus ne vraća samo osjetila onima kojima nedostaju, nego daje pravi smisao našim osjetilima. Gluhome, koji ponovno čuje, naviješta Radosnu vijest; slijepome, koji ponovno vidi, pokazuje veličanstveno djelo otkupljenja koje se ostvaruje za njega.

Na isti način Isus daje hranu onima koji su gladni. Umnažanje kruhova znači da je susret s Gospodinom iskustvo koje istinski hrani. U pustinji, odnosno na mjestu naše potrebe, Krist je kruh života. S Njime je i ono najnužnije u izobilju: „Svi su jeli i nasitili se“, a preostalo je još „dvanaest punih košara“ (r. 20). Taj broj pokazuje da je Gospodinov dar univerzalan i da Njegova providnost nikada ne prestaje.

Predragi, Krist doista utažuje glad čovječanstva, našu glad za istinom i životom. Istodobno, Njegov nas čin uči da ništa ne smije biti bačeno kada se dijeli s drugima. Gomilanje i rasipanje dvije su strane istoga zla – pohlepe. Ta bolest duše otupljuje čovjeka, opija ga bogatstvom toliko da zaboravlja one koji plaću od gladi i vape od žeđi. Tako se, nasuprot obilju stvari koje propadaju, nalaze ispružene ruke onih koji nemaju hrane i spaljene kuće onih koji nemaju mira.

U pustinji rata i oholosti promatrajmo kako je Gospodin s ljubavlju „podigao oči prema nebu“, „izrekao blagoslov“, „razlomio kruhove i dao ih učenicima“, da ih podijele mnoštvu (usp. r. 19). U tom čudu ljubavi prepoznamo Isusova djela koja svoj vrhunac nalaze na Posljednjoj večeri. Tada nam Sin Božji daruje samoga sebe kao naš brat u čovječstvu.

Dok primamo milost Euharistije, nastojmo njezinu ljepotu svjedočiti svojim svakodnevnim djelima, počevši od blagoslova stola, kada dijelimo kruh u obitelji i među prijateljima. U Isusovu društvu i godišnji odmor može postati vrijeme bratskog zajedništva i mira, uključujući i one koji su pokraj nas u potrebi.

Molimo stoga Blaženu Djevicu Mariju, brižnu Majku, da nam pomogne rasti u ljubavi, kako nikome ne bi nedostajao kruh svagdašnji.